

#NuVăTemeți. Exemplul sfântului iconar și suferințele familiei Pârvescu

Urmând îndemnul hristic, vă tot spunem în acest post să #nuvătemeți (Ioan 6:20). Sfatul nu se referă la vreun curaj lipsit de rațiune, ci la înfruntarea cu seninătate a greutăților vieții pentru că după răstignire vine Învierea.

În apropierea duminicii dedicate sfintelor icoane, propunem exemplul unui sfânt român iconar, Pafnutie-Pârvu. Contextul care a dăruit Bisericii pe acest mare om a fost unul tragic.

Tragedia familiei Pârvescu

Pafnutie-Pârvu s-a născut în familia preotului Ioan Pârvescu. Mama sfântului a trecut la Domnul dând naștere celui de-al șaselea copil. Boala a secerat apoi pe toți cei cinci frați, Pârvu fiind singurul copil rămas în viață, ne spune sinaxarul.

În această situație, preotul Ioan și-a luat fiul în vârstă de 11 ani și s-a călugărit la Mănăstirea „Negru-Vodă” din Câmpulung Muscel. La școala acelei mănăstiri, Pârvu s-a deprins cu cititul și scrisul, dar și cu cele dintâi taine ale zugrăviei, adică ale picturii bisericești, alături de monahul Evghenie, care l-a luat lângă sine, pe schele, punându-i în mâini scoica pentru amestecat culorile și găsindu-l înzestrat pentru

iconografie.

La împlinirea vârstei de 18 ani, tânărul și-a îndreptat pașii spre Moldova, trimis să învețe zugrăvia în Bucovina, cu un vestit meșter rus. După 5 ani s-a întors din Moldova, devenind pentru scurt timp pictor de curte al boierilor Vlădești, urmașii nașului său. Fiind recomandat familiei domnești a Cantacuzinilor, a zugrăvit mai multe ctitorii ale acestora, dar și unele ale Sfântului Voievod Martir Constantin Brâncoveanu. Stabilite în cele din urmă în București, a ajuns dascăl la propria sa școală de zugrăvie, în care a format mai mulți ucenici.

Căsătorit cu credincioasa Tudora, a avut doi copii, Pârvu și Gheorghe, dar la scurt timp a avut de purtat și el, precum odinioară tatăl său, crucea încercărilor vieții. Soția sa, Tudora, a trecut la cele veșnice, iar el a pornit într-un pelerinaj la Ierusalim, în timpul căruia a postit și s-a rugat stăruitor.

Postul și tăcerea. Pârvu „Mutul”

Sfântul Pafnutie-Pârvu este un model desăvârșit de postire în tăcere. El era cunoscut cu supranumele de Prâvu „Mutul” nu deoarece ar fi fost mut, ci pentru că picta fără să vorbească și fără să mănânce, adică în post și rugăciune.

Dacă spunea vreun cuvânt sau gusta hrană, întrerupea lucrul în ziua respectivă. Astfel, făcea mai lucrător darul primit de la Dumnezeu, dobândind har pentru nevoința sa și iscusință în lucrarea iconografiei.

După pierderea soției și pelerinajul la Ierusalim, Pârvu a mers, asemenea tatălui său, în mănăstire. Intră în monahism la Mănăstirea Mărgineni, împreună cu fiul său cel mai mic. Pârvu primește numele de Pafnutie, iar fiul său, Gheorghe, pe cel de Gherasim.

După 13 ani, rabdă o nouă încercare: fiul său, monahul Gherasim, trece la cele veșnice.

Înțelegând pe deplin deșertăciunea lumii și fugind de laudele oamenilor, Cuviosul Pafnutie a căutat și mai multă însingurare. Luând binecuvântare, s-a îndreptat spre schitul mai depărtat de lume, din inima codrilor, Robaia (com. Mușătești, jud. Argeș). Acolo a primit marea schimă călugărească și a trăit încă patru ani în rugăciune, tăcere, răbdare și smerenie, trecând la Domnul în anul 1735.

#PostimCuSfinții

Cuviosul Pafnutie – Pârvu, iconarul de la Robaia, a fost recunoscut drept cel mai mare pictor bisericesc român al epocii cantacuzine și brâncovenești, întemeietor și dascăl al unei școli de iconografie bizantină cu specific național, dar și ca un mare

trăitor al Ortodoxiei românești.

Să reflectăm la suferințele și greutățile prin care a trecut Sfântul Pafnutie și la virtuțile care l-au făcut vrednic de canonizare. Ne poate fi încurajare în vremurile mai mult sau mai puțin dificile prin care trecem și model în viața duhovnicească.

Troparul Sf. Pafnutie-Pârvu Zugravul, glas 1:

Iconar iscusit al Arătării lui Dumnezeu, zugrav al firii omenești luminate de har și al frumuseților Raiului, Cuvioase Părinte Pafnutie, slujind lui Hristos în toată viața ta, prin lucrare stăruitoare în tăcere, rugăciune și răbdare, vas ales al Duhului Sfânt te-ai făcut. Pentru aceasta, roagă-te Preasfintei Treimi să mântuiască sufletele noastre.

Foto: Tablou votiv cu pictorul Pârvu Mutu și soția sa Tudora – în biserica Schitului Berca. ©Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei

Basilica.ro